

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ.

Τιμάται γρ. άργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

Τιμάται γρ. άργ. 2.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 23 Φεβρουαρίου 1892.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεώρησις.—'Εξ 'Υπουργίου (Θεομνία).—'Ο Δύμιος τῶν Παρισίων.—Ποικίλα.—'Ανὰ τὴν ἐπὶ τὰδε 'Αδιαν (ἀπὸ Τσανλῆ εἰς Τεχεράνην).—(Μυρτίλου) 'Ο 'Αποχωρισμὸς (διήγημα πρωτότυπον).—'Η Δευτέρα Μήτηρ (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὸ σπουδαιότερον τῶν πολιτικῶν γεγονότων κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην εἶναι ὁ καταρτισμὸς τοῦ νέου ὑπὸ τὸν κ. Λουβὲ γαλλικοῦ ὑπουργείου, ὅπερ τυγχάνει τὸ 33 ἀπὸ τῆς ἀνιδρύσεως τῆς τρίτης δημοκρατίας καὶ τὸ 5 ἀπὸ τῆς προεδρείας τοῦ κ. Καρνῶ. 'Ο νέος τῆς Γαλλίας πρωθυπουργὸς δὲν προσέρχεται νέος ὅλως εἰς τὰ δημόσια τῆς χώρας αὐτοῦ πράγματα καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀρκοῦντως γνωστὸν διατελεῖ τοῖς μετὰ προσοχῆς τὰ τῆς μεγάλης ἐν Εὐρώπῃ δημοκρατίας παρακολουθοῦσι. Τὸ γένος ἔλκων ἐκ Δελφινάτου, ἐκ τῆς ἐπαρχίας δηλονότι, ἥτις ἐκθυμότερον πάσης ἄλλης τὰς ἀρχὰς τῆς μεγάλης γαλλικῆς ἐπανάστασεως ἐγκολπωμένη, συνέταττε διὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων αὐτῆς τὴν διαμαρτυρίαν τῆς Βεζίλ, ἐσπούδασε τὴν νομικὴν καί, μετὰ μακρὸν ιδιωτικὸν βίον, κατήλθεν εἰς τὸν δημόσιον, ὅτε καὶ τῷ 1876 ἐξελέγη βουλευτής. 'Ο Αἰμίλιος Λουβέ, μετασχὼν τῆς πλειψηφίας, τῆς ἀνατρεψάσης τὸ ὑπουργεῖον Βρογλί, διεδραμάτισεν ὑπὸ τὸν αἰμύνηστον Θιέρσον καὶ εἶτα ὑπὸ τὸν ἀοίδιμον Γαμβέταν ἑξοχον πρόσωπον καὶ τῷ 1885, ἐκλεγείς γερούσιαστής, ἠξιώθη μετὰ διετίαν τοῦ ὑπερτέρου τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἀξιωματῶν, τοῦ τοῦ ὑπουργοῦ, ἅτε προσληφθεὶς ἐν τῷ ὑπὸ τὸν κ. Τιράρ ὑπουργεῖῳ τῆς 1/13 μαρτίου 1887 μέχρι 30 μαρτίου 1888, ὡς ὑπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων. 'Ατυχῶς ὁ καταρτισμὸς τοῦ νέου ὑπουργείου ἀπῆρσε πολλοὺς τῶν ἐν τῇ δημοκρατουμένῃ χώρᾳ σπουδαιότερων κύκλων καὶ οὐκ ὀλίγαι διατυποῦνται διαμαρτυρίαι κατὰ τοῦ ὅτι ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ ὑπουργείου δὲν διακρίνεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν τέως ὑπουργοῦ, τοῦ τῶσάυτας παρασχόντος τῇ πατρίδι ὑπηρεσίας διὰ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ κατὰ τοῦ βουλανζερισμού ἔργου καὶ διὰ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν ἐσωτερικῶν

πραγμάτων κατὰ τὸν ὅσον ἐπιτιμώμενον τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐαρέσκειαν τῆς κοινῆς γνώμης, τῆς οὐδέποτε σχεδὸν δυναμένης νὰ λησμονήσῃ ὅτι τῇ δραστηρίᾳ ἐνεργείᾳ τοῦ κ. Κωνσταντίνου ἐπετεύχθη ἡ ἀποσόδησις τοῦ φοβεροῦ κινδύνου τοῦ βουλανζερισμού, ὅστις μικροῦ δεῖν ἀνέτρεπε τὰ τῆς Γαλλίας καὶ ἐπανῆγεν αὐτὴν εἰς τὰς φοβερὰς ἡμέρας τοῦ λαοψηφίσματος τῆς 2 δεκεμβρίου τὴν ἐπὶ τῇ ἀπομακρύνει οὐχ ἥττον τοῦ κ. Κωνσταντίνου δυσαρέσκειαν εὐρέως ἀναπληροῦ ἢ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ κ. Φρεσινὲ χαρὰ ἐπὶ τῇ βεβαιότητι ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος, μένων ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν στρατιωτικῶν, ὅπερ διευθύνει ἀπὸ τῆς 22/3 ἀπριλίου 1888, ἦτοι ἐν συνεχείᾳ τεσσάρων ὑπουργείων, Φλοκέ, Τιράρ, Φρεσινέ, Λουβέ, θὰ δυνηθῇ νὰ συντελέσῃ τὸ ἔργον τῆς πλήρους καὶ ἀκεραίας στρατιωτικῆς ὁργανώσεως τῆς Γαλλίας καὶ νὰ καταστήσῃ τὸν στρατὸν αὐτῆς ἄξιον τοῦ προορισμοῦ, καθ' ἃν ὥραν μάλιστα σύμπασα ἡ Εὐρώπη περὶ πλείστου ποιεῖται τὴν ἐπιδίωξιν τῶν πολεμικῶν παρασκευῶν, καὶ ἡ μὲν Ρωσία διαρρυθμίζει τὴν στρατιωτικὴν αὐτῆς διαίρεσιν ἐπὶ νέων ὅλως βάσεων, ἡ δὲ Γερμανία ἐπιλαμβάνεται τῆς αὐξήσεως τοῦ ὅλως ἀσπυμάντου ναυτικοῦ αὐτῆς, ἡ δ' Αὐστρία πειράται νὰ μιμηθῇ τὴν μεγάλην τοῦ Βορρᾶ δύναμιν διὰ τῆς ἀποστολῆς σπουδαίων ἱππικῶν δυνάμεων πρὸς τὰ μεθόρια καὶ διὰ τῆς συμπληρώσεως τοῦ πρὸς τὰ γαλλικανὰ σύνορα σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος, ἡ Ἰταλία ἀγωνίζεται νὰ φανῇ ὡς ἐργαζομένη πῶς ὑπὸ στρατιωτικὴν ἐποψὴν ἵνα μὴ προκαλέσῃ τὴν δυσαρέσκειαν τῶν συμμάχων, ἡ Ἀγγλία σκοπεῖ νὰ παράσχῃ μείζονα ἐκτασιν εἰς τὸ ἔργον τῆς τοῦ ναυτικοῦ ἐνισχύσεως αὐτῆς καὶ τέλος τὰ μικρὰ τῆς Εὐρώπης κράτη πειρῶνται νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν οὐδετερότητα αὐτῶν ἀπέναντι τῶν κινδύνων, οὓς ἀπειλεῖ ἡ ἐξέλιξις τῶν στρατιωτικῶν μέσων τῶν μεγάλων ἐν τῇ Δύσει κρατῶν. 'Ανεξαρτήτως ὅμως τῶν θεωριῶν τούτων τὸ νέον γαλλικὸν ὑπουργεῖον δὲν θεωρεῖται τόσον βásiμον καὶ ἀπὸ τοῦδε σφοδρὰ ἐξηγέρθη κατ' αὐτοῦ ἡ μῆνις τοῦ παρισιανοῦ καὶ λοιποῦ γαλλικοῦ τύπου πάσης ἀποχρώσεως, καίτοι ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς Ρωσίας οὐδὲν σχεδὸν τὸ δυσάρεστον ὑπάρχει, ἅτε τοῦ κ. Ριμβῶ ἐξακολουθοῦντος νὰ διευθύνῃ τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις τῆς Γαλλίας, τὰς ἀποληξάσας ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν πρὸς τὴν Ρωσίαν σχέσεων εἰς τὴν ἐν Κρονστάδῃ καὶ Πετροπόλει γαλλορρωσικὴν συναδέλφωσιν.

Καὶ ἀληθῶς ἡ γαλλορρωσικὴ συναδέλφωσις, καίπερ ἀρκοῦντως ὑποβοηθουμένη ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ προσώπων ἐν τῇ μεγάλῃ τῆς Εὐρώπης δημοκρατίᾳ, οὐχ ἥτ-